

השרים וכל הממנים יוצאים מאותו פתח. ועליהם זבוליא"ל, אותו ממנה גדול, ויוצאים כלם ונושקים אותו, ומגיעים עמו עד לרקיע השני.

(ברקיע השני עולה התפלה עד אותו רקיע, ונפתחים) וכשעולה התפלה עד לאותו רקיע, נפתחים שנים עשר שערי אותו הרקיע, ובאותו השער השנים עשר עומד ממנה אחד ששמו ענא"ל, וזה ממנה על כמה חללות, על כמה מחנות, וכשפתלה עולה, עומד הממנה הזה ומכריז על כל אותם פתחים ואומר: (ישעיה כו) פתחו שערים וגו', וכל השערים נפתחים, ונכנסת התפלה לכל אותם הפתחים.

ואז מתעורר ממנה אחד זקן לימים שעומד לצד דרום, ששמו עזריא"ל הזקן, ולפעמים הוא נקרא מחניא"ל, משום שהתמנה על ששים רבוא מחנות, וכלם בעלי כנפים, בעלי מחנות, מלאים עינים. ואצלם עומדים אותם מחנות בעלי אזנים. ונקראים אזנים, משום שהם מקשיבים לכל אותם שמתפללים תפלתם בלחש וברצון הלב, שלא נשמעת אותה תפלה לאחר. התפלה הזו עולה, ומקשיבים לה כל אותם שנקראים בעלי אזנים. ואם אותה תפלה נשמעת לאזני אדם, אין מי שמקשיב לה למעלה, ולא מקשיבים לה אחרים, פרט למי ששומע בראשונה. משום כך צריך להשמר שלא ישמעו את אותה תפלה בני אדם. ועוד, שדבור של תפלה נאחז בעולם העליון, ודבור של העולם העליון אין צריך לשמע.

כמו זה מי שקורא בספר תורה, אחד קורא ואחד לשתק. ואם

צלותא סלקא, (דף ר"ב ע"א) עאלת בההוא פתחא, וכלהו סרכין, וכלהו ממנן, נפקין מההוא פתחא. ועליהון זבוליא"ל, ההוא רב ממנא, ונפקי כלהו ונשקי לה, ומטאן עמה עד רקיעא תניינא.

(ס"א ברקיעא תניינא סלקא צלותא עד ההוא רקיע ואתפתחו) וכד סלקא צלותא עד ההוא רקיעא, אתפתחו תריסר תרעין דההוא רקיעא. ובההוא תרעא דתריסר, קאים ממנא חד, דשמיה ענא"ל, והאי ממנא על כמה חיילין, על כמה משריין, וכד צלותא סלקא, קאים האי ממנא וכריז על כל אינון פתחין ואמר, (ישעיה כו) פתחו שערים וגו', וכלהו תרעין פתיחין, ועאלת צלותא בכל אינון פתחין.

ברין, אתער חד ממנא סבא דיומין, דקאים לסטר דרום, דשמיה עזריא"ל סבא, ולזמנין אתקרי מחניא"ל, בגין דאתמנא על שתין רבוא משריין, וכלהו מארי דגדפיין, מארי דמשריין, מליין עיינין. ולגבייהו קיימין אינון משריין מאריהון דאודנין. ואקרוין אודנין, בגין דאינון צייתין, כל אינון דמצלאן צלותהון בלחישו, ברעותא דלבא, דלא אשתמע ההיא צלותא לאחרא. האי צלותא סלקא, וצייתין לה כל אינון דאקרוין מארי דאודנין.

ואי ההיא צלותא אשתמע לאודנין דבר נש, לית מאן דציית לה לעילא, ולא צייתין לה אחרנין, בר מאן דשמע בקדמיתא, בגין כך בעי לאסתמרא דלא ישמעון לההיא צלותא בני נשא. ותו, דמלה דצלותא אתאחדא בעלמא עלאה, ומלה דעלמא עלאה, לא אצטריד למשמע.

בגוונא דא, מאן דקרי בספרא דאורייתא, חד